

Nevşehir Tarihine Düşülen Bir Not: *The Women Of Nar*
Güldane GÜNDÜZÖZ

Dr. Öğretim Üyesi, Kırıkkale Üniversitesi, İslâmi İlimler Fakültesi, Tasavvuf Anabilim

Dalı

Assistant Professor, Kırıkkale Univ., Faculty of Islamic Sciences, Department of
Sufism

Kırıkkale, Turkey

gunduzoz50@hotmail.com

Orcid: 0000-0003-3007-6746

Makale Bilgisi / Article Information

Makale Türü / Article Types: Kitap İnceleme / Book Review

Geliş Tarihi / Received: 28. 02. 2019

Kabul Tarihi / Accepted: 24. 04. 2019

Yayın Tarihi / Published: 05. 07. 2019

Yayın Sezonu / Pub Date Season: Haziran/ June

Cilt / Volume: 4

Sayı / Issue: 7

Sayfa / Pages: 124—135

Atıf / Cite as: Gündüzöz, Güldane . "Nevşehir Tarihine Düşülen Bir Not: The Women Of Nar". Kalemname 4 / 7 (Temmuz 2019): 124-135.

Copyright © Published by Kırıkkale Üniversitesi, İslami İlimler Fakültesi / Kırıkkale University, Faculty of Islamic Sciences, Kırıkkale, Turkey. All rights reserved.

www.dergipark.gov.tr/kalemname

GİRİŞ

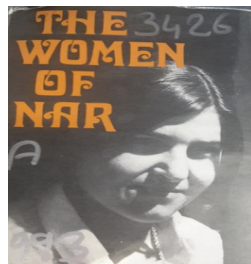
İnsanın tabiatında var olan merak duygusu, onu farklı yerleri gezmeye ve gördüklerini kaydetmeye yönlendirmiştir. Bilinçli bir yolculuktan sonra gezilip görülen yerlerin kaleme alınması ile oluşturulan eserler, "seyahatnâme" adı ile anılmıştır (Löschburg, 1998: 8-10). Bu bakımdan seyyah ile turist arasında bazı farklar bulunmaktadır. Zira seyyah, yoğun bir hazırlıktan sonra yolculuğuna başlamakta ve bu yolculuğunda derin gözlemler yapmaktadır. Çoğunlukla turistten farklı olarak bir seyyahın yolculuğu, seyahat esnasında keşfettiği yerlerin ayrıntılarını ele aldığı bir eser ile ölümsüzleştirilmektedir (Göçer, 2011: 100-101). Bu bağlamda Joyce Roper'ın bir yıl önce turist olarak geldiği dönemde bu bölgeye daha sonra yeniden gelmek üzere plan yapması, ülkesine dönünce Türkçe dersler alması ve Nevşehir'de uzun müddet yaşayabilmek için evini satıp nakit ihtiyacını gidermesi, onun Nevşehir'e ikincisinin birincisinden daha farklı bir seyahat olduğu düşüncesini güçlendirmektedir.

Joyce Roper, Nar'da ikamet ettiği üç yıl boyunca (1970-1973) Nevşehir halkının yaşantılarını en ince ayrıntısına kadar gözlemlemiş ve bu gözlemlerini ülkesine döndüğünde

bir kitap halinde yayımlamıştır. Onun yaşamak için Nar Kasabası'nı tercih etmesinin asıl sebebi, bu şirin kasabanın Nevşehir'e çok yakın ve güvenli bir yerleşim yeri olmasının yanında neredeyse tamamının Türklerden oluşmasıdır. O, Nar Kasabası'na gelir gelmez kendisine bir tas çorba getiren Ayşe Nene'yi, kendisi için harika bir piknik düzenleyen Huriye'yi, yakın arkadaşı Pembe'yi ve daha pek çok kişiyi isim vermek suretiyle tasvir etmektedir.

Roper, içinde doğup büyüdüğü İngiliz toplumundan oldukça farklı bir kültürü tanımak ve tanıtmak için yola çıktığını belirtmektedir.¹ *The Women of Nar* adlı eserin ilk kısmında yazarın Londra'dan Nevşehir'e seyahat kararı alma aşaması ve kasabaya gelme süreci anlatılmaktadır. Eserde kasabada yaşayan köylüler ve başta ekmek yapımı olmak üzere pişirilen yemekler oldukça canlı bir şekilde resmedilmiştir. Bağlarda tarlalarda ve bahçelerde yetiştirilen ürünler, iş yaparken kadınlar, merasimler, Ramazan ayında uygulanan ritüel ve gelenekler ve dini günler ve bayramlar bu bölümde akıcı bir üslupla anlatılmaktadır. Roper'ın bu kasaba ve kasabanın kadınlarıyla ilgili tecrübelerini aktarırken oldukça samimi olduğu görülmektedir (Kolars, 1976: 132).

Joyce Roper'ın bu kitabı, ülkesine döndükten bir yıl sonra 1974'te Londra'da Faber & Faber tarafından yayımlanmıştır. Eser 179 sayfa olup sadece birinci baskısı yapılmıştır. Sadece bir kez baskısının yapılmış olması esere ulaşımı zorlaştırmaktadır. Biz de eserin bir nüshasını sadece Milli Kütüphane'de (1993 A 3426 numaralı) bulabildik.

**Resim 1: *The Women of Nar* Adlı Eserin Dış Kapağı
(Milli Kütüphane, no: 1993 A 3426)**

İkinci bölümde bölge halkından bazıları –özellikle kadınlar- isimler verilmek suretiyle daha detaylı bir şekilde anlatılmıştır. Bu bölümde giyim kuşam, eğlenceler, adetler, cenaze törenleri, kış akşamları yapılan etkinlikler ve düğün merasimleri oldukça ayrıntılı bir şekilde işlenmektedir.

¹ Eser, Avrupa'da ve Amerika'da yapılan bazı araştırmalarda kaynak olarak kullanılmıştır (Staudt & Jaquette, 1983: 117; Williamson, 1987: 153; Delaney, 1991: 339; Dickerson & Putman, 1994: 134; Raw, 2011: 314).

1. KİTAPTAN BAZI ALINTILAR

Bana niçin Türkiye'ye gittiğimi soruyorlar. O dönemlerde herhangi bir aile bağımlı yoktu ve mesleğim olan resim öğretmenliği ise benim için yüzeysel ve doyuma ulaştırmayan bir meslekti. Seyahati seviyordum, insanları seviyordum ve Türkiye'ye bir seyahat imkânı doğdu. Türkiye, zengin ve derin köy kültürüyle benim tutkuyla bulunduğum ve yaşadığım bir yer oldu. Seyahatimde, kadın olmam sebebiyle okuyamayan ve yazamayan köylü kadınlarını tanıma imkânı buldum, buradaki kadınlar beni kız kardeşleri olarak bağrılarına bastılar.

Türkçede bütün kelimeler, telaffuz edildiği gibi okunmaktadır. Ancak telaffuzda en çok zorlandığım kelime, "Ayağzı" kelimesi oldu. Onu "I-ah-ze" şeklinde söyleyebildim. Yazın, yakıcı bir sıcaklık, açık bir gökyüzü, serin ağaç gölgesi ve yeşil üzüm bağlarının sıra sıra dizildiği ve solgun bakır-pembe renkli yamaçlar...Kışın, dışarı, insan yaşamı için oldukça soğuk, kıpkırmızı olmuş sobalar, kayalara gizlenmiş odalar, düğün törenlerinde neşeli ve hareketli türkülere sarılmış göbek atan insanlar...

Bir yıl önce bir grup arkadaşım ile Türkiye'ye gitmiştim. Nevşehir'de genç bir vali yardımcısı olan Harun ile tanışmış ve ona gördüğüm köylüler hakkındaki hayranlığımı iletmiştim. Geleneklerini oldukça canlı bir şekilde muhafaza eden bu köylüler hakkında bir çalışma yapmak istediğimi söylemiştim. O bana burada bir Türk kasabasında uygun bir ev bulma konusunda söz vermişti. İngiltere'ye dönüşte evimi sattım ve Türkiye'de üç yıl boyunca kalabileceğim nakit parayı elde etmiş oldum. Oxford Oriental Institute'de Türkçe ile ilgili dersler aldım ve ilkbahar sonunda birkaç kitap, yatak yorgan ve birkaç mutfak malzemesini yeşil karavanıma yükleyerek yola çıktım. Ben bir sosyolog değildim, farklı kültürler üzerine herhangi bir çalışmam da yoktu. Türkiye çok eski bir uygarlık ancak farklı bir kültüre ve benim içinde yetiştiğim toplumun dininden farklı bir dine sahip. Düşünüyorum da bu, Tanrı'nın deneyine bakmak gibi bir şeydi. İnsanlara medeniyetlerini evrimleştirecekleri ve birkaç bin yıl sonra neyin kalacağını görmek için iki farklı ortam veriyor (s. 19).

a. Nar Neresidir?

Çoğunluğu buğday tarlasıdır. Burada tarlaları bir yıl ekiliyorlar, bir yıl nadasa bırakıyorlar. Tuz gölü, güneşte gümüş gibi parlıyor. Bulutlar, engin gökyüzünde hareket

edince Tuz gölü, gölgede siyahımsı-yeşilimsi bir renge bürünüyor. Göl, kendi kristalleşmiş beyaz tuzu sayesinde bir mancana gibi volanlanmış şekilde kıvrımlı kenarlara sahiptir.

Nar vadisine elli km. uzakta sönmüş volkanik kraterlerin ilerisinde Kızılırmak birçok kaynaktan beslenerek kuzeye ve güneye doğru akar (s. 20). Nar'ın bütün yüzeyi volkaniktir. Kasabanın tamamı yumuşak volkanik kayalarla kaplıdır. Bu kasabada insanlar, yüzlerce yıl önce kayaları oymak veya içini kazmak suretiyle evler bina etmişler. Onlar şimdi hala bu taştan kesip bina ettikleri evlerde oturuyorlar. Bu taşların büyüklüğü, bir kişinin kaldırabileceği kadardır. Bu kasabada bazı evlerde kemerli odalar mevcuttur. Bazı odalar ise akarsu boyunca her zamankinden daha fazla sayıda yetişmiş söğütlerin uzun boylu olanlarından yapılmış ahşap ile örtülmüştür.

Nar'ın nüfusu yaklaşık üç bin kişidir. Buranın bir "belediye başkanı-reisi" vardır. Belediye reisinin bürosu kasabanın meydanındadır. Belediye binasının çaprazında, 1960 yılında inşa edilmiş kagir okul binası vardır (s. 21).

b. Ev Sahipleri ile Tanışma

Eski arkadaşım vali yardımcısı olan Harun'a uğradım ve ona bir yıl önce bana kiralık bir ev bulma konusunda verdiği sözü hatırlattım. O beni Nar ortaokulu müdürüne götürdü. Bir bardak çay içtik, ardından odaya örgü kazağı ve gevşek pantolonu ile sakallı bir adam geldi. Aralarında bir şeyler konuştular ama benim Türkçem iyi olmadığı için ne konuştuklarını çözemedim (s. 23).

c. Kiralık Evim ve Ev Sahiplerim

Bu sakallı adam, benim yeni ev sahibim olan çiftçi Hacı Baba idi. Onun bağları, bahçeleri ve buğday tarlası vardı. Ev meydanın ve okulun -vadiye inen tarafında- hemen yakınındaydı. Zemin katta kemerli bir hayat, bir musluk, lavabo ve tuvaleti olan kayadan yapılmış serin bir ev. Ev sahibi Hacı Babanın iki kızı var. Büyüğü Gülten, çekingen bir kız ve on dört yaşında. İkinci kızı Ayşe ise beni evlerine yemeğe götürmek için gelen kızları idi. Ayşe Gülten'den bir iki yaş küçüktür ancak ondan daha kanlı canlı olduğu görülüyor (s. 23)

Resim 2: Evin Kızı Gülten

Yer sofrasında iki tabak var. Birinde nane, marul ve soğandan oluşan bir salata, diğerinde ise pilav bulunuyor. Onlar nasıl yiyorsa ben de öyle yedim. İnce yufka ekmeğini huni gibi kıvrarak pilavı alıyor ve ağzıma atıyordum...Hacı Baba, bana dikkatli baktığını göstermiyordu ancak sofraya dökülen pirinç tanelerini görünce küçük kızından benim kullanmam için bir kaşık getirmesini istedi. Gülten ve Ayşe ilkokulu bitirmişlerdi ve orta okul zorunlu değildi...Belediye meydanında iki kahvehane vardı ve (erkeklerle dolu olması sebebiyle) ben orada bir kez bile bir bardak çay içemedim (s. 24).

Hacı Baba kahveye gidince evde bulunan hanımlar, beni koridorun diğer tarafında bulunan bir odaya götürdüler. Bu odada büyük pirinç bir karyola vardı. Ampulün ışığı

oldukça sönüktü belki on beş watt. Onlar, bu odada bir kıyafet sandığı çıkardılar ve içinden yeşil bir “dimi”yi giymem için bana uzattılar. İnceledim, baktım, bu, geniş bir pantolon gibiydi. Anladım ki bacaklarım dimi giymek için oldukça uzundu. Böylece romantik Arap akşamlarının giyim-kuşam rüyası söndü gitti. Dimi, hem çalışan hem de yolda yürüyen Nar kadınlarının giydiği bir kıyafettir. Bu, şalvardan daha farklıdır. Şalvar hem erkeklerin hem de kadınların ortak giysisidir ancak dimiyi sadece kadınlar giyer. Dimi dört metre ince basma kumaştan dikilmektedir. Sonra iki alt köşeleri eski parçalardan kumaşlarla çevrilmektedir. Bel bölgesine ise ağır bir kordonu-kuşağı tutacak genişlikte bir şerit yapılmaktadır. Hepsi bu kadar...(s. 25).

Kuru kayısı, üzüm suyu ile buğdayın pişirilmesi suretiyle elde tarhana, evde yapılan buğday nişastası ile üzüm suyunun muhallebi kıvamında pişirilip güneşte kurutulması sonucu elde edilen koftir, ev yapımı makarna, biber turşusu...Ceviz, elma, armut, ayva, ay çekirdeği ve mısır, kışın ev oturmalarının olmazsa olmaz çerezleridir (s. 26). Kayısı ya da eriği bazı yıllar soğuk vurabiliyor. Ya da böyle bir soğuk sebebiyle buğday hasadı kıtlık seviyesine inebiliyor. Böyle durumlarda tonlarca kuru üzüm hasat kurtarıcı olabiliyor. Aslında tonlarca üzüm kuruyunca en az üçte bir ağırlığını kaybediyor. Kaya ambardaki küplerde olan yiyeceklerden hatırladıklarım, kışın buğdayla birlikte kavurmak için (kavurga) kenevir tohumları (çetene), kabak ve kavun tohumları, tuz, en önemlisi de Hacı babanın ertesi yıl tarlaya ekmek üzere sakladığı tohumluklardı (s. 27).

İngiliz toplumunda köyler ve kasabalar ulusal ve politik hayatta çok önemli değildir. Ancak Türklerin yüzde yetmişi köylerde yaşıyor. Diğer yüzde otuzu ise tatilde yakınlarını görmek için buralara geliyor.

Köyler birbirine benzemiyor. Buradan yirmi km. ötede Avanos'ta kadınlar düğünlerde pembe ve kırmızı gelinlik şalları giyerken, Nar'da donuk kahverengi yün gelinlikler giyiliyor. Erkeklerde de öyle. Nar'a çok yakın olan Çat Kasabası'nda erkekler atı sevdikleri kadar silah ve bıçak kullanma konusunda da fevkalade hızlı ve çevikler (s. 28).

d. Tedavi Yöntemleri

Evde inleyerek sol bacağı tutan Pembe'nin halasını gördük. Mor ve şişmiş diz ve uylukları metal klipslerle bir araya getirilmişti. Bazen hareket etmekte zorlandığında çığlık çığlığa bağırıyordu. Büyükanne Ayşe nene, onun arkasında hala gözleri kapalı bir şekilde

duruyordu. “Allah aşkına onu neden bir doktora muayene ettirmediniz?” diye sordum. “Doktor bacağı alçıya alırsa dört ay boyunca yürüyemezsin. Bu yolla ise üç haftada iyileşecek.” dediler. Bu arada şifacı kadın, yanında yardımcısı ile çıkageldi. Bunlar geleneksel örtüleri ve dimileri içinde sımsıkı örtünmüş iki kadındı. Şifacı kadın on tane yumurta istedi, beyazlarını alarak onları sert bir köpük haline getirdi. Büyük beyaz bir kalıp sabunu rendeledi ve hepsi çok sert bir beze olacak şekilde yumurta beyazı ile karıştırdı. Kırık bacağı eliyle kontrol ettikten sonra bize ve hastaya kırığın bir bölgede olduğu ve kemiklerin iyileşeceği konusunda güvence verdi. O yoğurduğu beyaz sabun bezelerini tülbente yaydı ve bu sabunlu bezi bacağa sardı (s. 141).

e. 1971 Yılı

O kış Sabiha ve Mehmet ile Sineson’daki annesinin evinde bir gün geçirdim, onlar oldukça mutluydu. Tepelik ve yıkık dökük olan bu köy, kara gömülmüştü etrafı hayranlıkla dolaştık ve kartopu oynadık. Huriye yan odaya yatak yorgan getirdi ve ben bu huzurlu evde derin bir uykuya daldım. Kahvaltı için süt kaymağı, ekmeğimize sürüp yedik (s. 152).

1971’de ramazan ekim ayında başladı. Ayın ilk yarısında hava buğday ekimi için uygun değildi, yağın yağmur tarlaları yumuşatmaya yetmemişti. Bu sebeple Narlılar için ramazanda toprağı sürmek zor oldu. Elbette ben de oruç tuttum ve dostlarımla harika iftar sofralarında orucumu açtım. Alacakaranlığın tepelerden inerek tüm manzaraya hâkim olmaya başladığı iftardan önceki son yarım saatte hissettiğim huzuru hayatımın başka hiçbir aşamasında hissetmedim (s. 156).

f. Ayrılık Vakti

Dağın külâhı ay ışığını engelliyordu. Bütün buğday biçildi ve istiflendi. Tıknaç ve gösterişsiz bir kız olan Mediha, dar boyunlu su testisini almaya eğildiğinde gülüyor, sonra onu bağın içine doğru götürüyor, orada örtüsünü omuzlarına kadar indirerek kulaklarını, yüzünü, ellerini, kollarını ve saçlarını temizliyor. Namaza duruyor, sûre okuyor, rükûa ve secdeye gidiyor ve ellerini göğsünde bağlıyor. Hacı Babanın en büyük kızı, annesine ait olan beyaz at arabasına binip eve gidiyor. Kar, avlunun köşelerinde buzlanmış halde, kadın, küçük odanın hemen önünde oturuyor. Sıcaklık küçük sobadan yayılıyor, Mediha, ıslık ıslık gözleriyle annesinin yanında oturuyor.

Resim 3: Düğün

Güneş karın üzerinde parlıyor. Damat -çocukların gürültü patırtısı ve yoğun karın eşliğinde- kırmızı duvakla örtülü gelini, babasının evinin bir kısmında kendileri için hazırlanan üst bölüme çıkarıyor. Orada onları kayınvalide bekliyor. Kayınvalide oğlunu ve gelinini karşılıyor ve hayır duada bulunuyor. Damat Mediha'yı evinde bir çiçek gibi koruyor, kolluyor...(s. 173).

2. SONUÇ

Nevşehir kültürü, geçmişten getirdiği gelenekleri ve İslâm inanç ve kabulleri ile kendine özgü bir birikim oluşturmuştur. Özellikle kapalı toplum yapısının koruyucu etkisiyle gelenekler fazlaca bir değişime maruz kalmadan nesiller boyu taşınmıştır. Bu durum, Nevşehir bölgesinin kent kültürüne evrilmesinin yavaş seyretmesinde etkili olmuştur. Bu toplum, değişime direnen çekirdek bir halk inanç alanının varlığını günümüzde korumakta, hatta bunun ötesinde hayatın içinde canlılığını sürdürmesine imkân tanımaktadır. Söz konusu kültürel birikim, ritüellerinin devam etmesi ve inanç ve geleneklerinin sürekliliği bakımından dinamik bir yapı olsa da çekirdek değerler manzumesinin statik olarak kaldığı bir inanç sistematığı içinde kapalı ve değişmez bir yapı olarak organize edilmiş şekilde varlığını korumaktadır. Bu organizasyon içinde günümüze intikal etmiş olan kültürel birikim, şehre gelen Roper'in de ilgisini çekmiştir.

The Women of Nar adlı eser, içinde barındırdığı farklı bilgi ve belgelerle Anadolu kültür tarihine düşülmüş bir nottur. Eserde günümüzde unutulmaya yüz tutmuş bazı adetler oldukça canlı bir şekilde tasvir edilmiştir. Eserin sonunda bulunan sözlükçede geçen *beygir, bulgur, cezve, def, dimi, dink, gelincik, helva, iftar, kandil, köçek, koftır, navruz, pide, pilau (v), selah, tandır, trampet, yolluk* ve *yufka* kelimeleri ise yazarın öğrenmekte ve telaffuz etmekte en çok zorluk çektiği sözcükler gibi durmaktadır.

Roper, “Nar’ın gelecekte iki ya da üç kuşak sonra değişip değişmeyeceği belli olmamasına karşın, burada bugün çok canlı bir geleneksel hayat biçimi görülmektedir.” sözleriyle kasabanın o günkü durumunu anlatmaktadır. Günümüz modern toplumunda her ne kadar eski adetlerin hepsinin yaşatıldığı söylenemese de burada doğup büyümüş biri olarak geleneğin nispeten yaşatıldığını söyleyebilirim. Ev sahipleri Hacı Baba ve eşi vefat etse de Roper’in üç yıl boyunca kaldığı ev, önünde karadut ağacı ile birlikte hâlâ yaşamaktadır.

KAYNAKLAR

- Delaney, C. (1991). *The Seed and the Soil: Gender and Cosmology in Turkish Village Society*, Berkeley, Los Angeles, London: University of California Press.
- Dickerson, J. and Putman, J. (1994). *Women Among Women: Anthropological Perspectives on Female Age Hierarchies*, Urbana and Chicago: University of Illinois Press, 1994.
- Göçer, A. (2011). “Dağla Fısıldaşmalar Kentle Konuşmalar”, *Hece Dergisi-Gezi Özel Sayısı*, 174/175/176, 97-102.
- Kolars, J. (1976). *The Journal of Developing Areas*, 11(1), 131-132.
- Löschburg, W. (1998). *Seyahatin Kültür Tarihi*, (Çev.) Jasmin Traub, Ankara: Dost Kitabevi Yayınları.
- Raw, L. (2011). *Exploring Turkish Cultures: Essays, Interviews and Reviews*, UK: Cambridge Scholar Publishing.
- Roper, j. (1974). *The Women of Nar*, London: Faber and Faber Ltd.
- Staudt, K. and Jaquette, J. (1983). *Women in Developing Countries: A Policy Focus*, Routledge: The Haworth Press.

Williamson, B. (1987). *Education and Social Change in Egypt and Turkey: A Study in Historical Sociology*, Houndmills, Basingstoke, Hampshire and London: Macmillan Press.

EXTENDED SUMMARY

The book we intend to introduce in this article was published by Faber and Faber in London in 1974. The feature of this work is that Joyce Roper who came to Nevşehir as a tourist a year ago came to Nevşehir to live for three years after one year. Because he has become aware of some important and distinguished features of Nevşehir and expressed it in his later publication. This town was well chosen because it is the closest town to Nevşehir. In addition, traditions are best preserved in the town. Roper also says that the townspeople obey religious rules. In short, Roper has found a place where traditions are best enjoyed and finds the town closest to the city center.

The *Women of Nar* consists of two parts. In the first part of the book the author describes the process of deciding this journey and coming to town. Roper came out of his way by loading some books, kitchen supplies and bed coats into the caravan. In the second part, the author describes the people of Nar town and their sociological events. By giving names in this section, local people and some of the sultans are introduced and in this section women are especially mentioned. The clothes are dressed in the work, the dishes, the funeral ceremonies, winter evening events, treats and wedding ceremonies are processed in a very detailed way. This book, written half a century ago, is a kind of field research book. The book contains valuable information that can be a source of academic work on the history of Nevşehir.

The Cappadocia region is a sacred pilgrimage center for Christians. In addition, this region is a rich cultural region inhabited by Muslim Turks today. The people of Nevşehir have been challenging for years with their conservative society and Nevşehir community traditions continue. So Roper stayed in a small area like Nevşehir for three years to get to know this region better and found a deep sociological observation opportunity. She also preferred to live in such a town, which is entirely composed of Turks. She describes it in her book. Accordingly, Roper's main purpose is not to observe the Christian pilgrimage center but the experience of the Muslim Turkish community. Because this town is not close to turistic centers such as Göreme, Ürgüp. We understand from Roper's book explanations that

she wants to investigate Turks and especially Turkish women. This book by Roper was used as a source in some research on women.

The culture of Nevşehir has created a peculiar accumulation with the traditions and Islamic beliefs and assumptions it has brought from the past. Especially with the protective effect of the closed society structure, the traditions have been able to reach to the day-to-day life by carrying generations without being exposed to a lot of change. This situation has been influential on the slow movement of Nevşehir region to urban culture. Today, this society maintains the existence of a core folk religion that is resistant to change. Even beyond it, to be able to maintain its vitality in life. This is a dynamic structure in terms of cultural accumulation, continuity of rituals and continuity of beliefs and traditions. However, this structure preserves its existence as a closed and immutable structure within a system of beliefs in which core values are statically retained. Cultural accumulation in this organization, which has been passed down daily, attracted the interest of Roper, who came the city as a tourist. *The Women of Nar* is a description of Anatolian cultural history that contains different information and documentation. In this book, some forgotten traditions and customs are depicted very vividly. The following words in a small dictionary on the last pages of the book are quite remarkable: beygir, bulgur, cezve, def, dimi, dink, gelincik, helva, iftar, kandil, köçek, koftır, navruz, pide, pilau (v), selah (selâ), tandır, trampet, yolluk and yufka. These words probably were the words that the author had the most difficulty learning and pronouncing while living in the town. Roper explains the situation of the town today, saying, "Although it is unclear whether Nar will change after two or three generations in the future, there is a very lively traditional life form here today." Although I cannot say that all of the old customs were alive in today's modern society, I can say that the tradition has been relatively lived as a person born and raised here.

Roper's land lord, Hacı Baba and his wife have passed away but still sycamine tree lives in the home garden where Roper lived in for three years. I was born and raised in this town. I am a person who knows this city and the people of this town well. For this reason, I can say that Roper's is a very successful detection of this book. If a man did this research, he could not be as successful as Roper because the townspeople would not come close to him.